

HUSK DIN MORTEN KORCH-FILM TIL SAMLINGEN

Familie Journal

Nr. 8 • 20. februar 2012 • 136. årgang • Kr. 29,95

Kun

43 kr.

hvis du også køber
Familie Journal

Familie Journal 29,95 kr.
Pris for Familie Journal
+ DVD = 72,95 kr.

**Blinis med
stenbiderrogn**

Nem klassiker

Bjarke
overlevede
voldsom
trafikulykke

**Jeg vil nyde hver
eneste dag**

20 sider
hyggelige
X-ord

**Nye
tricks**

Tips til forårs-
rengøringen

Fint i en fart

**Vi tester
tunsalat**

Cecilie fra
Nørrebro blev
bådebygger
ved
Vesterhavet

**Her er dejlig
højt til loftet**

En læser fortæller
**Generthed
ødelagde
mit liv**

**Herlige, hækede
krammedyr**

Vind garn til en flot trøje

**Hjemmebagt
til børnene**

Cecilie sagde farvel til vennerne i København, for hun vil være bådebygger, og nu lærer hun det gamle håndværk i den nordvestligste del af Jylland. Her er naturen barsk, vinden hård og bølgerne store. Og pigen fra Nørrebro trives med det hele

■ Slettestrand? Hvor ligger det? Når man er 27 år og vokset op på Nørrebro i København, kan Jammerbugten i det nordvestlige hjørne af Jylland virke meget langt væk. Men en dag for et år siden kom Cecilie Tue Blomberg hjem til familien og sagde, at nu flyttede hun altså derop, hvor Vesterhavet brøler ind mod kysten, for at lære at bygge både. Og kæresten, Søren, havde bare at rykke ud af lejligheden i København og tage med, for nu skulle de drage mod nordvest.

Historien om Cecilie er historien om at turde være sig selv, om at turde følge drømmen og om at turde rykke sig selv helt og aldeles op med rode, uanset hvad andre mener og siger. Det er også historien om, hvordan man som ung kan lære en hel del om sig selv og menneskene omkring sig, hvis man planter sig selv om og søger nye udfordringer.

– I omkring ti år var jeg i tvivl om, hvad jeg ville: Var det en boglig uddannelse eller en uddannelse som håndværker, jeg skulle gå efter? siger Cecilie.

Var med Georg Stage

Vi møder hende på Han Herred Havbådebyggeri på Slettestrand en blæsende dag, hvor havet buldrer derude tæt på værftet. Inden døre er der lunt og en lugt af tjære og træ. Midt i den store værftshal står en havbåd, der mildt sagt har set bedre tider, og som skal renoveres. Cecilie sidder afslappet på en taburet med en kop kaffe og husker tilbage på den tid, da hun var i tvivl om, hvad hun egentlig ville:

– Der er så mange, der læser videre på universitetet eller andre steder. Jeg overvejede det

Fra Nørrebros gader til vild natur i Jammerbugten

Her er godt nok

– Det værste er at undvære vennerne i København. Men de besøger mig, og jeg besøger dem. Og når jeg har været i København nogle dage, er det rart at komme tilbage til Slettestrand og Hjortsdal igen, siger Cecilie, der her er en tur på stranden sammen med kæresten, Søren

boglige, men jeg havde også lyst til at arbejde med både, og da jeg først havde taget grundforløbet på teknisk skole, var jeg ikke i tvivl: Jeg havde valgt rigtigt. Jeg kan godt lide hele miljøet omkring både, og jeg synes, de er fascinerende. Bare konstruktionen og formen. Her er ingen lige linjer, siger Cecilie og ser nærmest beundrende på den båd,

hun netop nu er med til at renovere og bevare for eftertiden.

Det var et højskoleophold, der gav hende puffet. Her var hun sammen med et par veninder på togt med skoleskibet Georg Stage, og her lærte hun om kunsten at sejle og navigere, og hun lærte om materialer. Nu vidste hun, at hun ville være bådebygger, og hun søgte ind på teknisk skole

Han Herred Havbåde

Han Herred Havbådebyggeri renoverer og nybygger havbåde og drives af den selvejende organisation Han Herred Havbåde. Formålet er at sikre fortsat aktiv brug af havbåde og at bevare miljøet fra den tid, da kystfiskeri flere steder foregik direkte fra stranden, som det stadig er tilfældet fra Thorup Strand. Bådebyggeriet ledes af Peter Madshøj, der er Cecilies mester. Man kan møde op på Bådebyggeriet på Slettestrand og følge arbejdet med renovering og nybyggeri af havbåde. Se mere på havbaade.dk.

for at tage grundforløbet der. Det var på Erhvervsskolen Nordsjælland i Helsingør, men herefter var problemet at skaffe en læreplads.

– Det er ikke let. Jeg henvendte mig på Vikingeskibsmuseet i Roskilde, men de havde allerede en lærling. De fortalte så om Han Herred Havbådebyggeri, og jeg tog op og hilste på dem. Jeg vidste ellers ikke noget om området og

Cecilie og Freddy arbejder sammen med renovering af havbåde. Hun er fra Nørrebro, og han er født og opvokset i Fjerritslev få kilometer fra Slettestrand. – Ja, det var noget af et kultursammenstød, smiler Freddy med jysk lune

højt til loftet

Der er langt fra storbyen til et liv på en gård med høns og kaniner

havde ikke rigtig noget forhold til Jylland, fortæller Cecilie.

Her vil én af hendes kolleger, smeden Freddy Langgaard Nielsen, godt lige indskyde en bemærkning. For da de på værf-tet oplevede Cecilie sidde og hamre spir i med en mukkert, var de ikke i tvivl: Hun kunne blive antaget som lærling. Det er et slid, og Cecilie viste i praksis, at hun godt kan "tage ved".

– Min familie blev glade, for de vidste godt, hvor svært det var at få en praktikplads. Mine venner undrede sig måske i første omgang over, at jeg skulle flytte til Nordjylland, men nu synes de, det er rigtig fedt, og de kommer herop og besøger mig, fortæller Cecilie.

Hun havde mødt sin kæreste, Søren, på Georg Stage, så han deler hendes interesse. Han studerede også lidt, da han fik besked om, at hvis han ville bo sammen med Cecilie, var det altså oppe ved Slettestrand i Nordvestjylland.

– Ja, han var lige flyttet ind til mig i min lejlighed i København, men han var parat, og siden er han begyndt på Søfartsskolen i Frederikshavn, så det passer fint, fortæller Cecilie.

Modtaget med øl

De havde først fået et sted at bo på Thorup Strand lige i nærheden, og da de ankom, stod der fire-fem lokale unge med en kasse øl for at byde dem velkommen.

– Det var rigtig rart. Folk heroppe tager sig af hinanden og hjælper hinanden. Det er godt at opleve. Og så er der naturen, den er jo helt utrolig. Der er godt nok "højt til loftet", siger Cecilie og skæver til værf-tets vinduer og til den høje, klare himmel derude.

– Egentlig kan jeg ikke forstå, at vi ikke rejser mere ud og oplever vort land. Vi har så travlt med at rejse sydpå, men der er meget at opleve i vores eget land, det har jeg da fundet ud af.

Cecilie trives. Hun synes, de har det smadderhyggeligt på værf-tet, hvor der er fem ansatte. Og så lærer hun noget om kulturen, historien, fiskerierhvervet og meget mere, for værf-tet er ejet af en selvejende institution, der vil bevare de gamle havbåde for eftertiden. Det særlige ved disse både er, at de ikke stikker så dybt som fiskekuttere, fordi de trækkes ind på land og bruges direkte fra stranden.

Det er alt sammen et stykke kulturhistorie, og der kommer da også jævnlige turister ind på

værf-tet for at se nærmere på det gamle håndværk, det er at renovere og bygge både i træ.

Men hvordan er det for Freddy og de andre pludselig at skulle arbejde sammen med en pige fra Nørrebro? Kan hun forstå den tørre, jyske humor?

– Jo, det går rigtig godt. Men i starten tror jeg nu, Cecilie havde besvær med overhovedet at forstå, hvad der blev sagt, siger Freddy med et grin.

Det bekræfter Cecilie. Nogle gange mødte hun lokale med en så udtalt dialekt, at hun stort set ikke forstod et ord. Men det er fortid.

Vi forlader værf-tet og kører de få kilometer til Hjortsdal, hvor Cecilie og Søren nu bor i en lejet trelænget gård. De har fået både høns og kaniner, og de overvejer får og måske en hest. Der er rigtig hyggeligt i stuen, hvor solen skinner over markerne derude og kommer ind gennem vinduerne. Det er en anden verden end den, de kom fra, indrømmer Søren, der er 24 år og boede i Grevinge, indtil han flyttede til København.

– Vores gæster synes også, det er eksotisk at komme herop og så tage med ned til fiskerne og få nogle helt friske nyfangede fisk med hjem, fortæller han.

Det varer mere end to år, før Cecilie er færdig med sin læretid, men de to unge ved det allerede: Det bliver svært engang at skulle herfra. Foreløbig glæder de sig til foråret i den vilde, smukke og rene nordvestjyske natur. Og hvem siger i øvrigt, at de skal forlade Nordvestjylland?

– Nej, jeg kan da sagtens forestille mig, at vi bliver, hvis jeg til sin tid som udlært kan få arbejde her på bådebyggeriet, siger Cecilie. □

Efter grundforløbet på teknisk skole var Cecilie ikke i tvivl om, at hun havde valgt det rigtige fag